

[REDAKTED] dnia 4 czerwca 2014 r.

Sygn. akt OSD 20/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej [REDAKTED]

z dnia 4 czerwca 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka - Dziewurska

Sędzia spraw.: r. pr. Anna Mościńska

r. pr. Marek Sarnowski

Protokolant: apl. radc. Magdalena Golińczak

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Anity Woronieckiej

w sprawie zażalenia skarżącej się [REDAKTED] na postanowienie Rzecznika
Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 17.04.2014 r. (Rz.D. [REDAKTED])

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 17.04.2014 r.
- II. kosztami postępowania w kwocie 1.100,10 zł (*jeden tysiąc sto złotych dziesięć groszy*) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED].

UZASADNIENIE

Dnia 30 listopada 2012 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynął wniosek Pani [REDAKTOWANE] z dnia 28 listopada 2012 r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE].

Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] rażące naruszenie Zasad Etyki Radcy Prawnego mogące determinować uchybienie godności zawodu przy prowadzeniu działalności zawodowej. Pani [REDAKTOWANE] wskazała na szereg czynów radcy prawnego, mogących stanowić przewinienie dyscyplinarne, polegających w szczególności na:

- działaniach zmierzających do pozbawienia Skarżącej pełnomocnika procesowego,
- określenia w piśmie procesowym, w sprawie w której Skarżąca jest stroną, błędnej wartości przedmiotu sporu,
- poświadczenie „za zgodność z oryginałem” dokumentu innego niż właściwy,
- podawanie w sporządzanych pismach procesowych nieprawdziwych, w ocenie Skarżącej faktów i twierdzeń, a także ich niewłaściwej argumentacji, zmierzającej do jej zdyskredytowania .

Na skutek powyższego zawiadomienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] postanowił o wszczęciu dochodzenia w stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANE] w sprawie związanej z podaniem w pismach procesowych kierowanych do sądu nieprawdziwych danych dotyczących faktów związanych z działalnością [REDAKTOWANE] kierowanym przez [REDAKTOWANE] oraz nakłanianie dnia 22 listopada 2012 r. pełnomocnika Skarżącej, radcy prawnego [REDAKTOWANE] do rezygnacji z obrony interesów klientki tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w przepisie art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Dnia 13 listopada 2013 r. Rzecznik Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE], po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] postanowił na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych umorzyć dochodzenie w sprawie.

Skarżąca [REDAKTOWANE] dnia 25 listopada 2013 r. wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców [REDAKTOWANE] zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w całości.

Na skutek zażalenia Skarżącej z dnia 25 listopada 2013 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców [REDAKTOWANE] dnia 28 stycznia 2014 r. postanowił uchylić postanowienie Rzecznika Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 13 listopada 2013 r. o umorzeniu postępowania i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Dyscyplinarny wskazał, że Rzecznik Dyscyplinarny nie przeprowadził wszystkich czynności niezbędnych do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, a szczególności zaniechał przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka [REDAKTOWANE], mimo że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił o jego dopuszczeniu.

Dnia 17 kwietnia 2014 r. Rzecznik Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] po ponownym rozpatrzeniu sprawy, na skutek przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców [REDAKTOWANE] po raz kolejny postanowił o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

Rzecznik Okręgowej Izby Radców Prawnych po ponownym przeanalizowaniu dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego oraz po przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania świadka Pani [REDAKTOWANE] wskazał, że nie znalazł podstaw do dalszego prowadzenia postępowania w celu ustalenia czy radca prawny dopuściła się przewinień dyscyplinarnych.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia, Rzecznik Okręgowej Izby Radców Prawnych podniósł ponadto, że przedmiotem badania w postępowaniu dyscyplinarnym są jedynie te czynności radców prawnych, które mogą naruszać zasady określone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego bądź pozostawać w sprzeczności z postanowieniami ustawy o radcach prawnych. Rzecznik wskazał również, że poza zakresem tego rodzaju postępowania pozostaje merytoryczna argumentacja stron w procesach cywilnych, w tym przyjęta przez pełnomocników linia postępowania, zgłaszane twierdzenia i podnoszone zarzuty.

Dnia 28 kwietnia 2014 r. [REDAKTOWANE] złożyła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców [REDAKTOWANE] zażalenie na postanowienie Rzecznika Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17 kwietnia 2014 r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia w sprawie. Przedmiotowemu postanowieniu Skarżąca zarzuciła uchybienia materialne i formalno-prawne, wskazując, że zostało ono wydane z naruszeniem zasad procedury i obowiązków procesowych, wskutek braku wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i niepodjęcia czynności niezbędnych do wyjaśnienia prawdy obiektywnej oraz naruszenia przepisów materialnych.

Skarżąca podniosła ponadto, że:

- postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 17 kwietnia 2014 r. jest identyczną kopią postanowienia z dnia 13 listopada 2013 r.,
- Rzecznik nie odniósł się do zarzutów podniesionych w zawiadomieniu z dnia 28 listopada 2012 r. i zażaleniu z dnia 25 listopada 2014 r., a w protokole zeznań świadka [REDAKTOWANE] również brak jest merytorycznego odniesienia do wspomnianych zarzutów,
- skarżąca nie była informowana o istotnych w sprawie zdarzeniach, a ponadto musiała wystąpić z pisemnym wnioskiem o wgląd do akt sprawy,
- Rzecznik dyscyplinarny nie wyjaśnił sprawy w sposób wszechstronny nie podejmując jednocześnie czynności niezbędnych do wyjaśnienia prawdy obiektywnej.

Skarżąca podtrzymała wszelkie dotychczasowe zarzuty, ponownie przedstawiając ich argumentację i wniosła o uchylenie postanowienia o umorzeniu dochodzenia i ukaranie radcy prawnego [REDACTED].

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Radca Prawny [REDACTED] pełniła czynności pełnomocnika procesowego w sprawie z powództwa [REDACTED] przeciwko [REDACTED] toczącego się w I instancji przez Sądem Rejonowym [REDACTED] Wydział Cywilny pod sygn. akt [REDACTED].

Radca prawny przystąpił do reprezentacji powoda w postępowaniu sądowym po wniesieniu pozwu podpisanego przez osoby reprezentujące stronę powodową. Skarżąca w przedmiotowym postępowaniu reprezentowana była natomiast przez radcę prawnego [REDACTED] wobec którego, po zawiadomieniu przez [REDACTED] możliwości popełnienia przewinienie dyscyplinarnego, wszczęto postępowanie dyscyplinarne dotyczące możliwego naruszenia przepisu art. 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zastępca Rzecznika Okręgowej Izby radców Prawnych [REDACTED] umorzył przedmiotowe postępowanie postanowieniem z dnia 6.11.2011 r. wskazując, że czyn ten należy traktować jako przewinienie mniejszej wagi, a sprawa kwalifikuje się do skierowania do Dziekana OIRP celem udzielenia stosownego ostrzeżenia.

Na podstawie zgromadzono w sprawie materiału dowodowego, mając na uwadze stan faktyczny niniejszej sprawy, po przeanalizowaniu wszystkich przeprowadzonych w sprawie czynności, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców [REDACTED] uznał, że zażalenie [REDACTED] nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się formalnych nieprawidłowości w postępowaniu prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego. W szczególności nie stwierdzono uchybień mogących w sposób niezgodny z prawem ograniczyć prawo skarżącej do uczestnictwa w postępowaniu dyscyplinarnym. Podkreślić należy, że wszelkie czynności proceduralne wykonano zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie regułami postępowania.

Wskazać należy, że ponowne rozpoznanie sprawy przez Rzecznika Dyscyplinarnego wzbogaciło materiał dowodowy jedynie o zeznania świadka [REDACTED] których treść nie wpłynęła na zmianę ustalonego uprzednio stanu faktycznego niniejszej sprawy. Wobec tego stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego nie uległo zmianie a postanowienie wydane po ponownym rozpatrzeniu sprawy musiało zostać podparte dotychczasowymi argumentami.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego, stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na poparcie, albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przyznania, że zachowanie radcy prawnego [REDACTED] mogło stanowić czyn naruszający jakiegokolwiek z postanowień Zasad Etyki Radcy Prawnego bądź ustawy o radcach prawnych. W

szczególności nie można przyjąć, że działając podczas postępowania sądowego toczącego przed Sądem Rejonowym [REDAKTURA] podczas wykonywania zleconych przez klienta czynności, opierając się na przekazanych przez mocodawcę informacjach, radca prawny [REDAKTURA] mogła popełnić przewinienie polegające na naruszeniu art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zgodnie z którym radca prawny zobowiązany jest do wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością.

Przeprowadzone w sprawie dowody nie dały także podstawy do dopatrzenia się w czynnościach radcy prawnego naruszenia art. 27 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jako że nie da się z nich w sposób bezpośredni wywnioskować, że radca prawny posiadał negatywne nastawienie do strony pozwanej w osobie Skarżącej, a jego działania miały na celu zaognienie konfliktu pomiędzy stronami postępowania. Z przedmiotowego przepisu wynika nadto jedynie zalecenie kierowane do pełnomocników procesowych, a nie obowiązek określonego sposobu przeprowadzania czynności.

Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego zgodnie, z którym przyznać należy, że zachowanie pełnomocnika strony podczas procesu cywilnego toczącego się przed sądem powszechnym, związane z przyjętą linią argumentacji i oparte na informacjach uzyskanych od mocodawcy nie może stanowić przedmiotu postępowania przed sądem dyscyplinarnym. Podnieść należy, że przedstawione przez Skarżącą argumenty i zarzuty nie podważają przyjętego przez Sąd stanowiska, a stanowią jedynie pogląd Skarżącej.

Zdaniem Sądu, postępowanie Rzecznika Dyscyplinarnego, przeprowadzone po przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania, dorodziło do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i nie zostało dotknięte wadami formalnymi. Nie można stwierdzić, że Rzecznik Dyscyplinarny dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego mogących mieć zastosowanie w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego zasadnym jest utrzymanie w mocy postanowienia Rzecznika Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] o umorzeniu dochodzenia w sprawie. Zgodnie bowiem z przepisem art.17 §1 pkt 1 k.p.k nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Od powyższego orzeczenia nie przysługuje Stronie środek odwoławczy.

